

15. ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ Ο

μή με κατακτείνωσι· διωκόμεναι γὰρ οἴω.”

Τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἤυδα·
 “οὐ μὲν δὴ σ' ἐθέλοντά γ' ἀπώσω νηὸς εἴσης, 280
 ἀλλ' ἔπεν· αὐτὰρ κεῖθι φιλήσεται, οἷά κ' ἔχωμεν.”

Ὡς ἄρα φωνήσας οἱ ἐδέξατο χάλκεον ἔγχος,
 καὶ τό γ' ἐπ' ἰκριόφιν τάνυσεν νεὸς ἀμφιελίσσης·
 ἂν δὲ καὶ αὐτὸς νηὸς ἐβήσετο ποντοπόροιο.

ἐν πρύμνῃ δ' ἄρ' ἔπειτα καθέζετο, πὰρ δὲ οἱ αὐτῷ 285
 εἶσε Θεοκλύμενον· τοὶ δὲ πρυμνήσι' ἔλυσαν.

Τηλέμαχος δ' ἐτάροισιν ἐποτρύνας ἐκέλευσεν
 ὄπλων ἄπτεσθαι· τοὶ δ' ἐσσυμένως ἐπίθοντο.
 ἰστὸν δ' εἰλάτινον κοίλης ἔντοσθε μεσόδμης
 στήσαν ἀείραντες, κατὰ δὲ προτόνοισιν ἔδησαν, 290

ἔλκον δ' ἰστία λευκὰ εὖστρέπτοισι βοεῦσι.
 τοῖσιν δ' ἴκμενον οὔρου ἴει γλαυκῶπις Ἀθήνη,
 λάβρον ἐπαιγίζοντα δι' αἰθέρος, ὄφρα τάχιστα
 νηὺς ἀνύσειε θεούσα θαλάσσης ἄλμυρὸν ὕδωρ.
 βὰν δὲ παρὰ Κρουνοῦς καὶ Χαλκίδα καλλιρέεθρον. 295

Δύσετό τ' ἠέλιος σκιάωντό τε πᾶσαι ἀγνιαί·
 ἢ δὲ Φεᾶς ἐπέβαλλεν ἐπειγομένη Διὸς οὔρφ,
 ἠδὲ παρ' Ἥλιδα δῖαν, ὅθι κρατέουσιν Ἐπειοί.
 ἔνθεν δ' αὖ νήσοισιν ἐπιπροέηκε θοῆσιν,
 ὀρμαίνων ἢ κεν θάνατον φύγοι ἢ κεν ἀλώη. 300